

*****

Tarp monės ę tavės bova telta platiausė,
Ruodies, tereikiejė ęštėistė ronka,
Kol sopratau ni duora lėpta nebova,
Tikta senė sotrešiejė roustā.

Tava žuodė monėj medo tekiejė
Ėš židintiu laukū žuolīnu,
Kol sopratau tik vondou tebova
Dapar posiau so tročina.

To ketėnā notėistė mon kelius,
Pabarstītė smėltiems ęš pajūrės,
Kol sopratau tėn tik kŭlė gulies,
Kap stėkla šokės smegs i širdi, i kuojės.

Aš tava abruozda ęš puomėtės sene ęštrīniau –
Nebatmėno balsa, ni plaukū, ni ronku,
Jau ę varda aš tava bėngo ožmėrštė,
Ruoduos, kad tavės nie būtė nebova.

To sakė, nuorietumi atgal pargrīžtė.
Mosint pradietė meloutė ęš naujė.
Bet ka ęr tuo sokiožosė lėptalė neblėka,
Vėskas gīvenėma opiems noplaukė.